

der, der krævedes for at fuldstændiggjøre denne Reform. Det vil imidlertid Justitsministeren ikke, og det ville de ærede Medlemmer, der have stillet dette Forslag til en Dagsorden, ikke. Det er det, der er min Forleghed, og det er det Eneste, hvori min Forleghed bestaaer. Jeg føler fuldt vel, at naar alle disse Medlemmer ville tie, og Justitsministeren maa ssee ikke engang sidde paa sin Plads eller i hvert Fald ikke siger et eneste Ord, men overlader til Thinget at gjøre, hvad det vil, saa vil det blive en overmaade kummerlig Behandling, og jeg har en Følelse af, at jeg saa kun vil opnaae Ribet. Jeg skal altsaa sige, at jeg efter den Bending, Sagen har taget, vil være tilbøjelig til at tage mit Forslag tilbage, uden at jeg erkjender i mindste Maade, at man har ramt det Rette i Dagsordenen, men tværtimod mener, at man ved den anden Deel af den, som er fremhævet af flere Medlemmer, med en høj Grad af Vished — jeg vil ikke sige mere end med en høj Grad af Vished — her vil improvisere en Udtalelse om, at den civile og criminelle Retspleies Omordning skal sættes jævnsides, eller hiin i alt Fald forberedes samtidigt. Det er et stærkt Stykke, og Frykten for, at en saadan Udtalelse skal komme frem, er afgjørende for mig. Nu er jeg imidlertid i Forleghed, thi jeg veed ikke, om jeg formelt rigtigt kan tage mit Forslag tilbage paa Sagens nuværende Standpunkt. Jeg veed ikke, hvorledes den ærede Formand betragter Sagen, men muligt have vi nu kun at stemme for eller imod Dagsordenen, saa at jeg først, naar den er bleven tagen tilbage, kan træde frem og tage mit Forslag tilbage. Men saa Meget vil jeg sige, at dersom Forslaget til den motiverede Dagsorden bliver taget tilbage eller bliver forfæstet, skal jeg ikke blot tage dette Lovforslag tilbage, men ogsaa de to andre af mig indbragte Lovforslag. Ved allerede nu at sige det sparer jeg nogle Ord om disse andre Forslag.

Formanden: Jeg skal i Anledning af den ærede Talers Ytringer bemærke, at i Genhold til Thingets Forretningsorden anseer jeg en Forslagsstiller berettiget til paa ethvert Standpunkt af en Sag at tage sit Forslag til-

bage, og saaledes antager jeg ogsaa, naar der forhandles om et Forslag til en motiveret Dagsorden, at det da maa staae Forslagsstilleren af det oprindelige Forslag frit for, under Forhandlingen af den motiverede Dagsorden, at tage sit Forslag tilbage.

S. Sags: Jeg tager da mit Forslag tilbage.

Formanden: Forslagsstilleren af Lovforslaget har saaledes nu erklæret, at han tager sit Forslag tilbage. Jeg maa da spørge, om Rogen optager dette Lovforslag, idet jeg skal bemærke, at det er en Selvfølge, at idet Lovforslaget er taget tilbage, er ogsaa Spørgsmaalet om den motiverede Dagsorden bortfaldet, efter som Sagen da udgaaer. Jeg skal altsaa spørge, om Rogen optager Lovforslaget. (Ophold.) Da Ingen optager det, er det saaledes bortfaldet, og derved er da Sagen udgaaet af Dagsordenen.

Derefter foretoges den følgende paa Dagsordenen opsørte Sag, som var:

Første Behandling af: „Forslag til Lov om Kongeriget Danmarks Inddeling i Underretskreds m. m.“
(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1231 ff.)

S. Sags: Jeg tager ogsaa dette Forslag tilbage.

Da Ingen optog det skafaldne Forslag, bortfaldt det.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: „Forslag til Lov om Politiets Ordning i Kongeriget Danmark med Undtagelse af Kjøbenhavn og gamle Kjøbenhavns Amt.“
(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1255 ff.)

S. Sags: Jeg tager ogsaa dette Forslag tilbage.

Da Ingen optog det saaledes skafaldne Forslag, bortfaldt det.